

بالابودن رشد فروش، رهبری در صنعت و تأثیر رقابت در بازار محصول بر سرمایه‌گذاری شرکت

غلامرضا کردستانی*، علی الدبس**، امیر صابر***

چکیده

هدف این پژوهش بررسی تأثیر رقابت در بازار محصول بر میزان سرمایه‌گذاری شرکت است. در شرایط رقابتی، شرکت‌ها سرمایه‌گذاری خود را افزایش می‌دهند. با وجود این، بالابودن رشد فروش تأثیر رقابت بر سرمایه‌گذاری را افزایش می‌دهد؛ همچنین در این شرایط شرکت‌های رهبر در صنعت، سرمایه‌گذاری بیشتری انجام می‌دهند. برای بررسی تجربی این موضوع، اطلاعات ۸۳ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در بین سال‌های ۱۳۹۴ تا ۱۳۸۷ مورد تحلیل قرار گرفت. یافته‌ها نشان می‌دهد که به طور کلی با افزایش رقابت، میزان سرمایه‌گذاری شرکت‌ها افزایش می‌یابد. همچنین این نتیجه به دست آمده است که به طور کلی در شرایط رقابتی، شرکت‌هایی که از وضعیت مناسبی در صنعت برخوردارند و به اصطلاح رهبران صنعت محسوب می‌شوند، میزان سرمایه‌گذاری را افزایش می‌دهند.

کلیدواژه‌ها: سرمایه‌گذاری شرکتی؛ رقابت در بازار محصول؛ بالابودن رشد فروش؛
رهبری در صنعت.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پortal جامع علوم انسانی

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۶/۰۹/۲۶، تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۷/۰۲/۳۰.

* دانشیار، دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره)، قزوین (نویسنده مسئول).

Email: Kordestani@soc.ikiu.ac.ir

** کارشناس ارشد، دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره)، قزوین.

*** کارشناس ارشد، دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره)، قزوین.

۱. مقدمه

«رقابت در بازار محصول^۱» متغیری است که از گذشته موردنظره ویژه صاحبنظران و اندیشمندان بوده و امروزه نیز اهمیت آن بیشتر شده است. هر شرکتی تمایل دارد از راههای مختلفی سهم بازار خود را افزایش دهد و از رقبای خود پیشی بگیرد. در سال‌های اخیر تأثیر رقابت در بازار محصول بر متغیرهای مختلفی بررسی شده است. برای مثال، در ایران خواجهی و ابراهیمی (۲۰۱۱) دریافته‌اند که با افزایش رقابت در بازار محصول، نقدشوندگی سهام بیشتر می‌شود [۱۵]. افراد مختلفی از جمله بگز و پتینس^۲ (۲۰۰۷) ادعا کرده‌اند که رقابت در بازار محصول می‌تواند بر مشکلات نمایندگی، یعنی مسائلی که به رابطه مدیر و مالک مربوط می‌شود، تأثیر بگذارد [۴]. در برخی از پژوهش‌ها مشاهده شده است که رقابت در بازار محصول می‌تواند کیفیت گزارشگری مالی را تحت تأثیر قرار دهد. به نظر لاکسманا و یانگ^۳ (۲۰۱۵) نتایج این پژوهش‌ها از ادعای تأثیر رقابت بر مشکلات نمایندگی پشتیبانی می‌کند [۱۶]. علاوه‌بر مشکلات نمایندگی، یکی دیگر از مواردی که به اقدامات مدیر مربوط می‌شود، سرمایه‌گذاری در پروژه‌ها است. درواقع، وجود یا نبود مشکلات نمایندگی و اینکه سرمایه‌گذاری انجام شود یا خیر، به تصمیم‌های مدیر بستگی دارد. با توجه به اینکه مشکلات نمایندگی از اقدامات مدیر سرچشمه می‌گیرد و مشاهده شده است که رقابت در بازار محصول آن را تحت تأثیر قرار می‌دهد، لاکسمانا و یانگ (۲۰۱۵) ادعا کرده‌اند که رقابت در بازار محصول می‌تواند بر سرمایه‌گذاری شرکت‌ها که یکی دیگر از نتایج اقدامات مدیر است، تأثیر بگذارد [۱۸].

رابطه بین رقابت در بازار محصول و سرمایه‌گذاری، به عوامل شرکتی، صنعتی و محیطی بستگی دارد [۱۳]. برای نمونه اکدوگی و مک‌کای^۴ (۲۰۰۸) به این نتیجه رسیدند که شرکت‌های فعال در صنایع رقابتی، نسبت به شرکت‌هایی که در صنایع احصاری فعالیت دارند، با سرعت بیشتری سرمایه‌گذاری می‌کنند [۲]. همچنین میلو و وانگ^۵ (۲۰۱۲) نشان دادند که افزایش در واردات و سرمایه‌گذاری خارجی، میانگین حاشیه سود و نرخ سرمایه‌گذاری را کاهش می‌دهد [۱۹].

نظر جیانگ^۶ و همکاران (۲۰۱۵) این است که بالا بودن نرخ رشد فروش شرکت و صنعت می‌تواند محركی قوی در ایجاد رابطه مثبت بین رقابت در بازار محصول و سرمایه‌گذاری باشد [۱۳]. همچنین این اعتقاد وجود دارد که رقابت بر میزان سرمایه‌گذاری شرکت‌هایی که در هر

1. Product market competition
 2. Baggs & Bettignies
 3. Laksmana & Yang
 4. Akdo u & MacKay
 5. Mello & Wang
 6. Jiang

صنعت رهبری می‌کند، تأثیر می‌گذارد [۱۳]. عقیده صاحبنظران در این مورد متفاوت است؛ به نظر جیانگ و همکاران (۲۰۱۵) وقتی رقابت شدید در بازار حاکم است، شرکت‌هایی که در هر صنعت رهبری می‌کنند، نسبت به سایر شرکت‌ها سرمایه‌گذاری بیشتری انجام می‌دهند، در حالی که نظر اوتوور^۱ و همکاران (۲۰۱۳) برعکس است [۱۳ و ۳]. بدین ترتیب یکی از اهداف این پژوهش بررسی رابطه بین رقابت در بازار محصول و سرمایه‌گذاری، یکبار در شرایط عادی و یکبار با درنظر گرفتن بالابودن رشد فروش است. همچنین به این موضوع پرداخته شده است که آیا در شرایط رقابتی، رهبران صنعت، سرمایه‌گذاری بیشتری نسبت به سایر شرکت‌های فعال در صنعت انجام می‌دهند؟

در پژوهش‌های اخیر گزارش شده در ایران رابطه بین رقابت در بازار محصول و سرمایه‌گذاری شرکت توسط خلیفه سلطانی و همکاران (۲۰۱۳) بررسی شده است [۱۶]. نوآوری این پژوهش بررسی تأثیر بالابودن رشد فروش بر رابطه بین رقابت در بازار محصول و سرمایه‌گذاری و همچنین تأثیر رقابت در بازار محصول بر رابطه بین رهبری در صنعت و سرمایه‌گذاری است. در ادامه به ترتیب، مبانی نظری، پیشینه و روش‌شناسی ذکر شده است، سپس متغیرها و مدل‌ها معرفی شده‌اند و درنهایت، یافته‌ها و نتیجه‌گیری ارائه شده است.

۲. مبانی نظری و توسعه فرضیه‌های پژوهش

رقابت در بازار محصول و سرمایه‌گذاری. در شرایط عادی، پژوهه‌های سرمایه‌گذاری با معیار خالص ارزش فعلی انتخاب می‌شوند. در شرایط عدم اطمینان، شرکت این اختیار را دارد که منتظر بماند و در انتظار اجرای پروژه ماندن، ممکن است ارزش داشته باشد. در این شرایط، شرکت پژوهه‌ای را اجرا می‌کند که خالص ارزش فعلی مثبت و بالهمیتی داشته باشد [۱۰]. رقابت در بازار محصول باعث می‌شود «ارزش در انتظار اجرای پروژه ماندن^۲» بهشت کاهش یابد؛ زیرا در غیراین صورت، فرصت سرمایه‌گذاری از دست شرکت رها و نصیب رقبا می‌شود؛ در این صورت شرکت پژوهه‌های با خالص ارزش فعلی مثبت نزدیک به صفر را اجرا می‌کند [۲]. در شرایط عدم اطمینان، پژوهه‌ای اجرا می‌شود که خالص ارزش فعلی مثبت آن از «ارزش در انتظار اجرای پروژه ماندن» بیشتر شود و چون رقابت در بازار محصول، «ارزش در انتظار اجرای پروژه ماندن» را بهشت کاهش می‌دهد، بنابراین پژوهه‌های بیشتری پذیرفته می‌شوند؛ ازین‌رو می‌توان تأثیر رقابت در بازار محصول بر سرمایه‌گذاری را مثبت در نظر گرفت [۱۳].

لاکسمنا و یانگ (۲۰۱۵) معتقدند اساس وجود رابطه بین رقابت در بازار محصول و تصمیم‌های سرمایه‌گذاری، رابطه‌ای است که بین رقابت در بازار محصول و مشکلات نمایندگی

1. Autor

2. The value of the wait option

وجود دارد [۱۸]. لاسمنا و یانگ (۲۰۱۵) به نقل از بکر و بتینس (۲۰۰۷) بیان می کنند که رقابت در بازار محصول عاملی است که موجب کاهش مشکلات نمایندگی می شود [۱۸ و ۴]. آن ها دریافتند رقابت در بازار محصول به عنوان ابزاری نظارتی، اقدامات فرصت طلبانه مدیران و درنتیجه مشکلات نمایندگی را کاهش می دهد [۴]. نتایج چندین پژوهش نشان دهنده تأثیر مثبت رقابت در بازار محصول بر کیفیت گزارشگری مالی است که به نظر لاسمنا و یانگ (۲۰۱۵) نتایج این پژوهش ها به حمایت از این دیدگاه می پردازد که افزایش رقابت در بازار محصول موجب کاهش مشکلات نمایندگی می شود [۱۸].

در این مورد، بالاکریشنان و کوهن^۱ (۲۰۱۱) متوجه شدند رقابت در بازار محصول از گزارشگری مالی نادرست جلوگیری می کند [۵]؛ همچنین چنگ^۲ و همکاران (۲۰۱۳) رابطه ای مثبت را بین رقابت در بازار محصول و ویژگی های انواع سود پیدا کردند [۶]. در ایران نیز نتایج پژوهش خدامی پور و بزرایی (۲۰۱۳) که از شاخص هرفیندال – هیرشمن^۳ استفاده کرده اند، نشان می دهد افزایش رقابت در بازار محصول موجب بهبود کیفیت افشاء می شود [۱۷]. نمازی و همکاران (۲۰۱۴) نیز با استفاده از شاخص یادشده به نتیجه ای مشابه دست یافتند اما با استفاده از شاخص های لرنر^۴ و لرنر تعديل شده، عکس این نتیجه را به دست آورند [۲۰]. در پژوهشی دیگر واعظ و همکاران (۲۰۱۴) به بررسی تأثیر رقابت بالفعل و بالقوه بر کیفیت افشاء پرداختند. آن ها به این نتیجه رسیدند که افزایش در رقابت بالفعل موجب کاهش کیفیت افشاء می شود؛ در حالی که افزایش در رقابت بالقوه، بهبود کیفیت افشاء را درپی دارد [۲۲].

زمانی که نظارت سرمایه گذاران بر اقدام های مدیران ضعیف باشد، آن ها فرصت بیشتری برای سوءاستفاده از منابع در جهت منافع شخصی خود دارند و کمتر ریسک می کنند؛ زیرا سرمایه گذاری در پروژه های ریسکی می تواند موجب کاهش منافع شخصی آن ها شود؛ بنابراین اگر رقابت در بازار محصول بتواند مشکلات نمایندگی را کاهش دهد، احتمال بیشتری وجود دارد که در محیطی رقابتی، شرکت ها به سرمایه گذاری در پروژه هایی اقدام کنند که با وجود ریسکی بودن، موجب افزایش ارزش افزوده شود [۱۸].

درواقع رقابت موجب تشویق مدیران در جهت سرمایه گذاری در پروژه های ریسکی می شود؛ زیرا رقابت موجب کاهش فرصت های سوءاستفاده مدیران از منابع می شود؛ از طرف دیگر، آن ها را مجبور به پذیرش ریسک بیشتر برای بقای بلندمدت شرکت می کند؛ بنابراین رقابت در بازار محصول، سازوکاری نظارتی برای سرمایه گذاران است و انگیزه های لازم برای اجرایی شدن پروژه های ریسکی به وسیله مدیران را فراهم می سازد.

1. Balakrishnan & Cohen

2. Cheng

3. Herfindahl-Hirschman

4. Lerner

در زمینه بررسی رابطه بین رقابت در بازار محصول و تصمیم‌های سرمایه‌گذاری، جیانگ و همکاران (۲۰۱۵) و لاکسманا و یانگ (۲۰۱۵) نشان دادند با افزایش رقابت، میزان سرمایه‌گذاری شرکت‌ها افزایش می‌یابد؛ در حالی که والتا^۱ (۲۰۱۲) و اوتور و همکاران (۲۰۱۳) عکس این نتیجه را یافته‌اند [۱۳، ۱۸، ۲۴ و ۳]. در ایران نیز نتایج پژوهش خلیفه سلطانی و همکاران (۲۰۱۳) که از شاخص هرفیندال — هیرشم من استفاده کرده‌اند، نشان‌دهنده تأثیر منفی رقابت بر تصمیم‌های سرمایه‌گذاری است [۱۶]. در پژوهشی دیگر ابراهیمی و همکاران (۲۰۱۵) با استفاده از شاخص هرفیندال — هیرشم من تأثیر رقابت و همچنین تأثیر تعاملی رقابت و جریان نقد آزاد را بر بیش‌سرمایه‌گذاری و کم‌سرمایه‌گذاری بررسی کردند [۸]. نتایج این پژوهش نشان‌دهنده تأثیر مثبت رقابت بر بیش‌سرمایه‌گذاری و تأثیر منفی آن بر کم‌سرمایه‌گذاری است؛ همچنین نتایج نشان می‌دهد تأثیر تعاملی رقابت و جریان نقد آزاد بر کم‌سرمایه‌گذاری منفی است. در ادامه فرضیه اول بیان شده است:

فرضیه اول. بین رقابت در بازار محصول و سرمایه‌گذاری رابطه مثبت وجود دارد.
در این پژوهش رقابت در بازار محصول بر اساس چهار معیار محاسبه شده و بنابراین فرضیه اول در چهار حالت موردآزمون قرار گرفته است.

باتوجه به پژوهش‌های پیشین و مبانی نظری مربوط، متغیرهای کنترلی مورداستفاده در این پژوهش شامل اندازه شرکت، جریان نقد عملیاتی و شاخص «کیوتوبین^۲» (فرصت‌های رشد) است [۹ و ۱۳]. در مورد چگونگی تأثیر این متغیرها بر سرمایه‌گذاری می‌توان گفت:

شرکت‌های کوچک دسترسی کمتری به منابع مالی برونو سازمانی دارند و بیشتر باید بر منابع مالی داخلی متکی باشند، ولی دسترسی شرکت‌های بزرگ به منابع مالی برونو سازمانی بیشتر است. براین‌اساس، انتظار می‌رود اندازه شرکت ارتباط مثبتی با سرمایه‌گذاری داشته باشد [۹].

سرمایه‌گذاری مستلزم دسترسی به منابع مالی است و منابع مالی داخلی، انعطاف‌پذیری بیشتری ایجاد می‌کند و سرمایه‌گذاری را افزایش می‌دهد. از منظر تئوری ساختار سرمایه و تئوری سلسه‌مراتب، تأمین مالی از محل منابع داخلی شرکت در اولویت قرار می‌گیرد؛ بنابراین با افزایش جریان نقد عملیاتی، تأمین مالی برای سرمایه‌گذاری تسهیل می‌شود و سرمایه‌گذاری افزایش می‌یابد [۱۳]. سرمایه‌گذاری مستلزم دسترسی به فرصت‌های رشد است. حتی شرکت‌هایی که به منابع مالی دسترسی دارند، برای سرمایه‌گذاری باید فرصت‌هایی پیش رو داشته باشند؛ بنابراین شاخص کیوتوبین که به صورت نسبت ارزش بازار به ارزش دفتری محاسبه می‌شود و معرف فرصت‌های رشد است، می‌تواند به صورت مثبت بر سرمایه‌گذاری تأثیر بگذارد [۷].

1. Valta

2. Tobins Q

رقابت در بازار محصول، بالابودن رشد فروش و سرمایه‌گذاری. شواهد نشان می‌دهد چنانچه رشد فروش در سطح شرکت و صنعت بالا باشد، تأثیر مثبت رقابت در بازار محصول بر سرمایه‌گذاری شرکت‌ها افزایش می‌یابد. به نظر جیانگ و همکاران (۲۰۱۵)، هنگام بالابودن رشد فروش، «ازش در انتظار اجرای پروژه ماندن» کاهش و درنتیجه سرمایه‌گذاری افزایش می‌یابد؛ از آنجاکه نتیجه بالابودن رشد فروش، سودآوری است، یعنی بالابودن رشد فروش، فرصت‌های سودآوری آتی را نشان می‌دهد [۱۳]. آن‌ها همچنین معتقدند، بالابودن رشد فروش شرکت و صنعت می‌تواند بر رابطه بین رقابت در بازار محصول و سرمایه‌گذاری تأثیر بگذارد. آن‌ها دریافتند بالابودن رشد فروش در سطح شرکت و صنعت موجب افزایش تأثیر مثبت رقابت در بازار محصول بر سرمایه‌گذاری می‌شود.

در ایران کریمی و همکاران (۲۰۱۰) به بررسی تأثیر اهرم مالی و فرصت‌های رشد شرکت بر تصمیم‌های سرمایه‌گذاری شرکت‌ها پرداختند و دریافتند که بین اهرم مالی و تصمیم‌های سرمایه‌گذاری رابطه منفی وجود دارد؛ درحالی که بین فرصت‌های رشد و تصمیم‌های سرمایه‌گذاری رابطه معناداری مشاهده نشد [۱۴]. در پژوهشی دیگر اکبری و همکاران (۲۰۱۶) به این نتیجه رسیدند که فرصت‌های سرمایه‌گذاری تأثیر معناداری بر حساسیت سرمایه‌گذاری به جریان‌های نقدی ندارد [۱].

برخلاف رقابت در بازار محصول، بالابودن رشد فروش، به عنوان عاملی که مربوط به درون شرکت است می‌تواند بر سرمایه‌گذاری تأثیر داشته باشد. علاوه بر این، شواهد نشان می‌دهد که عوامل درون شرکتی دیگری نیز می‌تواند سرمایه‌گذاری شرکت را تحت تأثیر قرار دهد. به عنوان نمونه در ایران، صالحی و همکاران (۲۰۱۵) به بررسی تصمیم‌های سرمایه‌گذاری شرکت‌های درمانده مالی پرداختند و به این نتیجه رسیدند که شرکت‌های درمانده مالی دارای فرصت سرمایه‌گذاری، سرمایه‌گذاری را متناسب با فرصت‌های موجود افزایش می‌دهند [۲۰]. آن‌ها همچنین شرکت‌ها را به دو طبقه شامل شرکت‌های دارای فرصت سرمایه‌گذاری زیاد و شرکت‌های دارای فرصت سرمایه‌گذاری کم تفکیک نمودند و مجدداً به بررسی پرداختند که مشخص شد شرکت‌های درمانده مالی بدون توجه به فرصت سرمایه‌گذاری، سطح سرمایه‌گذاری را افزایش می‌دهند. با توجه به مطالب ذکرشده، فرضیه دوم به صورت زیر مطرح شده است:

فرضیه دوم. بالابودن رشد فروش، تأثیر مثبت رقابت در بازار محصول بر سرمایه‌گذاری را افزایش می‌دهد.

در این پژوهش بالابودن رشد فروش در دو سطح شرکت و صنعت محاسبه شده و بدین ترتیب فرضیه دوم در دو حالت مورد آزمون قرار گرفته است.

رقابت در بازار مخصوص، وضعیت شرکت در صنعت و سرمایه‌گذاری. به عقیده صاحب‌نظران، در شرایط رقابتی، میزان سرمایه‌گذاری شرکت‌هایی که در صنعت رهبری می‌کنند تغییر می‌کند. در این رابطه نظرات متفاوتی وجود دارد. اوتور و همکاران (۲۰۱۳) نشان دادند که افزایش رقابت، سرمایه‌گذاری رهبران صنعت را کاهش می‌دهد [۳]. به نظر آن‌ها شرکت‌هایی که در هر صنعت رهبری می‌کنند، احتمال دارد در شرایط رقابتی، کمتر سرمایه‌گذاری کنند؛ زیرا آن‌ها این قابلیت را دارند که در مورد رقابت، برخلاف سایر شرکت‌های فعال در صنعت، نگران نباشند. در مقابل، جیانگ و همکاران (۲۰۱۵) معتقدند که در محیط رقابتی، رهبران صنعت نسبت به سایر شرکت‌ها سرمایه‌گذاری بیشتری انجام می‌دهند [۱۳]. دلیلی که آن‌ها مطرح می‌کنند این است که رهبران صنعت از توانایی بالای خود برای تسخیر سود و فرصت‌های رشد و سودآوری که در شرایط رقابت شدید وجود دارد، استفاده می‌کنند. آن‌ها نشان دادند شرکت‌هایی که در صنعت رهبری می‌کنند، با افزایش رقابت، سرمایه‌گذاری خود را افزایش می‌دهند. در ایران پژوهشی در این زمینه گزارش نشده است؛ بنابراین فرضیه سوم به صورت زیر تدوین شده است:

فرضیه سوم. در شرایط رقابتی، میزان سرمایه‌گذاری شرکت‌هایی که در صنعت رهبری می‌کنند، افزایش می‌یابد.

در این پژوهش برای بررسی رهبری در صنعت و درنتیجه مشخص نمودن شرکت‌هایی که در صنعت رهبری می‌کنند، از سه معیار استفاده شده و بنابراین فرضیه سوم در سه حالت مورد آزمون قرار گرفته است.

۳. روش‌شناسی

پژوهش حاضر از نظر هدف، کاربردی و از نظر ماهیت، توصیفی - همبستگی است. همچنین از لحاظ جمع‌آوری داده‌ها می‌توان این پژوهش را در گروه پژوهش‌های آرشیوی قرار داد. در این پژوهش مدل‌های رگرسیونی بر مبنای داده‌های ترکیبی برآورد شده است. در مورد این‌گونه داده‌ها، قبل از آزمون فرضیه‌ها ابتدا باید نوع مدل و اثرات مشخص شود. برای مشخص کردن نوع مدل از آزمون F لیمر¹ استفاده می‌شود که نتیجه این آزمون، یا «مدل تابلویی» و یا «مدل مقید» خواهد بود. اگر مدل از نوع تابلویی باشد، آن‌گاه باید آزمون هاسمن² نیز انجام شود تا ثابت یا تصادفی بودن اثرات مشخص شود. جامعه آماری، شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران و دوره موردمطالعه، ۸ ساله (۱۳۹۴ تا ۱۳۸۷) است. برای نمونه‌گیری شرکت‌هایی انتخاب شده‌اند که سال مالی هر کدام منتهی به ۲۹ اسفند هر سال باشد و جزء بانک‌ها، بیمه‌ها و

1. Limier
2. Hausman

شرکت‌های سرمایه‌گذاری نباشند. همچنین صنایعی مورد بررسی قرار گرفته‌اند که حداقل چهار شرکت در هر صنعت فعال باشد؛ زیرا یکی از معیارهای استفاده شده برای اندازه‌گیری رقابت در بازار محصول، شاخص تمرکز n بنگاه است که در آن از سهم بازار سه شرکت بزرگ هر صنعت استفاده شده است؛ از طرف دیگر، یکی دیگر از معیارهای رقابت که در این پژوهش مورد استفاده قرار گرفته است، شاخص هرفیندال — هیرشمن می‌باشد که برای عملیاتی کردن آن از سهم بازار همه شرکت‌های فعال در هر صنعت استفاده می‌شود؛ همچنین شرکت‌هایی انتخاب شده‌اند که سهام هر کدام در سه ماه آخر هر سال حداقل یک بار معامله شده باشد. درنهایت با توجه به شرایط اعمال شده برای نمونه‌گیری، فرضیه‌ها با استفاده از اطلاعات ۸۳ شرکت بین سال‌های ۱۳۸۷ تا ۱۳۹۴ مورد آزمون قرار گرفته است.

اندازه‌گیری سرمایه‌گذاری. متغیر وابسته این پژوهش «سرمایه‌گذاری^۱» است که با نماد INVEST نشان داده می‌شود و نحوه محاسبه آن به صورت زیر است:

$$\text{سرمایه‌گذاری شرکت} = \frac{\left(\frac{\text{جمع ناچالص دارایی‌های ثابت در ابتدای سال}}{\text{جمع ناچالص دارایی‌های ثابت در ابتدای سال}} - \frac{\text{جمع ناچالص دارایی‌های ثابت در پایان سال}}{\text{جمع ناچالص دارایی‌های ثابت در ابتدای سال}} \right)^2}{\left(\frac{\text{جمع ناچالص دارایی‌های ثابت در ابتدای سال}}{\text{جمع ناچالص دارایی‌های ثابت در ابتدای سال}} - \frac{\text{جمع ناچالص دارایی‌های ثابت در پایان سال}}{\text{جمع ناچالص دارایی‌های ثابت در ابتدای سال}} \right)^2}$$

اندازه‌گیری رقابت در بازار محصول. رقابت در بازار محصول، متغیر مستقل است که در این پژوهش از چهار معیار برای محاسبه آن استفاده شده است:

معیار اول: شاخص «اندازه بازار^۲» است که با نماد MKTSIZE نشان داده می‌شود. این شاخص، معیار مستقیم رقابت است؛ چراکه بازار بزرگ‌تر نشان‌دهنده رقابت شدیدتر از سوی رقبای بالفعل است؛ همچنین ازانجاكه بازار بزرگ‌تر تقاضای بیشتر از سوی مشتری را نشان می‌دهد، این امر موجب می‌شود رقبای بالقوه هم به صنعت جذب شوند؛ بنابراین نشان‌دهنده رقابت بیشتر از سوی رقبای بالقوه نیز است [۲۲]. شاخص اندازه بازار به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$(فروش صنعت) \log(\text{نیم طبیعی}) = \text{شاخص اندازه بازار}$$

معیار دوم: شاخص هرفیندال – هیرشمن که با نماد HHI نشان داده می‌شود و یکی از معیارهای تمرکز و درنتیجه معیار معکوس رقابت بالفعل است و به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$\text{شاخص هرفیندال – هیرشمن} = \left[\left(\frac{\text{سهم بازار شرکت } n \text{ از صنعت } J}{\text{سهم بازار شرکت } 1 \text{ از صنعت } J} \right)^2 + \cdots + \left(\frac{\text{سهم بازار شرکت } n \text{ از صنعت } J}{\text{سهم بازار شرکت } 1 \text{ از صنعت } J} \right)^2 \right]$$

1. Corporate investment
2. Market size

«سهم بازار» از تقسیم فروش شرکت بر فروش صنعت به دست می‌آید.

معیار سوم: شاخص «تمرکز n بنگاه» که با نماد CR نشان داده می‌شود و مانند شاخص هرفیندال — هیرشمن، یکی از معیارهای تمرکز و درنتیجه معیار معکوس رقابت بالفعل است. این شاخص به صورت مجموع سهم بازار شرکت‌های بزرگ هر صنعت محاسبه می‌شود. انتخاب n، یعنی اینکه در هر صنعت، چه تعداد شرکت‌های بزرگ آن صنعت در نظر گرفته شود، به نظر پژوهشگر بستگی دارد [۱۳]. در این پژوهش از سه شرکت بزرگ هر صنعت استفاده شده است؛ بنابراین نحوه محاسبه شاخص تمرکز n بنگاه را می‌توان به صورت زیر نشان داد:

$$\left[\frac{\text{سهم بازار سومین شرکت بزرگ از صنعت } J + \dots + \text{سهم بازار اولین شرکت بزرگ از صنعت } J}{\text{شاخص تمرکز } n \text{ بنگاه}} \right]$$

معیار چهارم: شاخص «موانع ورود» که با نماد ENTCOST نشان داده می‌شود. این شاخص، معیار معکوس رقابت بالقوه است؛ زیرا هرچه مقدار اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات در یک صنعت بیشتر باشد، هزینه ورود برای رقبای بالقوه بیشتر است؛ از این‌رو، سطح رقابت کمتری با رقبای بالقوه وجود دارد [۲۲]. شاخص موانع ورود به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$\left[\frac{\text{سهم بازار شرکت 1 از صنعت } J \left(\text{جمع اموال ماشین‌آلات و تجهیزات شرکت 1 از صنعت } J \right) \text{ لگاریتم طبیعی}}{\text{سهم بازار شرکت } n \text{ از صنعت } J \left(\text{جمع اموال ماشین‌آلات و تجهیزات شرکت } n \text{ از صنعت } J \right) + \dots} \right]$$

اندازه‌گیری بالابودن رشد فروش. بالابودن رشد فروش در دو سطح شرکت و صنعت به شرح زیر محاسبه شده است:

«بالابودن رشد فروش در سطح شرکت» با نماد HI_FIRM_GROWTH نشان داده می‌شود و نحوه محاسبه آن به صورت زیر است:

میانه رشد فروش شرکت‌ها در همان سال و صنعت	رشد فروش شرکت از سال قبل به سال جاری	1
میانه رشد فروش شرکت‌ها در همان سال و صنعت	رشد فروش شرکت از سال قبل به سال جاری	0

رشد فروش شرکت به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$\left(\frac{\text{فروش شرکت در سال قبل} - \text{فروش شرکت در سال جاری}}{\text{فروش شرکت در سال قبل}} \right) = \text{رشد فروش شرکت}$$

-
- 1. concentration
 - 2. Enter costs
 - 3. High_firm_growth_sale

«بالا بودن رشد فروش در سطح صنعت^۱» با نماد HI_INDUSTRY_GROWTH نشان داده می شود و نحوه محاسبه آن به صورت زیر است:

میانه رشد فروش صنعتها در همان سال	رشد فروش صنعت از سال قبل به سال جاری	۱
میانه رشد فروش صنعتها در همان سال	رشد فروش صنعت از سال قبل به سال جاری	۰

رشد فروش صنعت به صورت زیر محاسبه می شود:

$$\text{رشد فروش صنعت} = \left(\frac{\text{فروش صنعت در سال قبل} - \text{فروش صنعت در سال جاری}}{\text{فروش صنعت در سال قبل}} \right)$$

اندازه گیری رهبری در صنعت. برای محاسبه رهبری در صنعت از سه معیار به شرح زیر استفاده شده است:

معیار اول: «رهبری در صنعت از نظر نقدینگی^۲» که با نماد HI_CASH نشان داده می شود و نحوه محاسبه آن به صورت زیراست:

میانه نسبت نقدینگی شرکت‌ها در ابتدای همان سال و صنعت	نسبت نقدینگی شرکت در ابتدای سال	۱
میانه نسبت نقدینگی شرکت‌ها در ابتدای همان سال و صنعت	نسبت نقدینگی شرکت در ابتدای سال	۰

معیار دوم. «رهبری در صنعت از نظر فروش^۳» که با نماد HI_SALE نشان داده می شود و نحوه محاسبه آن به صورت زیراست:

(فروش صنعت در سال قبل) / ۱۵	فروش شرکت در سال قبل	۱
(فروش صنعت در سال قبل) / ۱۵	فروش شرکت در سال قبل	۰

معیار سوم. «رهبری در صنعت از نظر جمجم دارایی‌ها^۴» که با نماد HI_ASSETS نشان داده می شود و نحوه محاسبه آن به صورت زیراست:

میانه جمجم دارایی‌های شرکت‌ها در ابتدای همان سال	جمع دارایی‌های شرکت در ابتدای سال	۱
میانه جمجم دارایی‌های شرکت‌ها در ابتدای همان سال	جمع دارایی‌های شرکت در ابتدای سال	۰

-
1. High_industry_growth_sale
 2. High cash
 3. High sale
 4. High assets

مدل‌های آزمون فرضیه‌ها. برای آزمون فرضیه‌های اول، دوم و سوم، به ترتیب مدل‌های ۱، ۲ و ۳ برآورده است [۱۲]:

$$\text{INVEST}_{i,t} = \alpha_0 + \alpha_1 \text{COMP}_{i,t} + \alpha_2 \text{SIZE}_{i,t} + \alpha_3 \text{CFO}_{i,t} + \alpha_4 \text{TQ}_{i,t} + \epsilon_{i,t} \quad \text{مدل (۱)}$$

$$\begin{aligned} \text{INVEST}_{i,t} = & \alpha_0 + \alpha_1 \text{MKTSIZE}_{i,t} + \alpha_2 \text{MKTSIZE} \times \text{HI_GROWTH}_{i,t} \quad \text{مدل (۲)} \\ & + \alpha_3 \text{HI_GROWTH}_{i,t} + \alpha_4 \text{SIZE}_{i,t} + \alpha_5 \text{CFO}_{i,t} + \alpha_6 \text{TQ}_{i,t} + \epsilon_{i,t} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{INVEST}_{i,t} = & \alpha_0 + \alpha_1 \text{MKTSIZE}_{i,t} + \alpha_2 \text{MKTSIZE} \times \text{LEADER}_{i,t} \quad \text{مدل (۳)} \\ & + \alpha_3 \text{LEADER}_{i,t} + \alpha_4 \text{SIZE}_{i,t} + \alpha_5 \text{CFO}_{i,t} + \alpha_6 \text{TQ}_{i,t} + \epsilon_{i,t} \end{aligned}$$

نمادهای موجود در مدل‌های ۱، ۲ و ۳ به شرح زیر است:

i : شرکت، t : سال، n : ضرایب، ϵ : خطای نسبتی.

INVEST: سرمایه‌گذاری که از تغییر جمع ناخالص دارایی‌های ثابت نسبت به ابتدای سال به دست می‌آید.

COMP: رقابت در بازار محصول که از چهار معیار برای اندازه‌گیری آن استفاده شده است. معیار اول، شاخص اندازه بازار است که به صورت لگاریتم طبیعی فروش صنعت محاسبه و با نماد MKTSIZE نشان داده می‌شود.

معیار دوم، شاخص هرفیندال — هیرشمن است که عبارت است از مجموع مجدور سهم بازار برای همه شرکت‌های موجود در هر صنعت (سهم بازار شرکت عبارت است از فروش شرکت تقسیم بر فروش صنعت مربوط) و با نماد HHI نشان داده می‌شود.

معیار سوم، شاخص تمرکز n بنگاه است که از مجموع سهم بازار شرکت‌های بزرگ در هر صنعت محاسبه و با نماد CR نشان داده می‌شود.

معیار چهارم، شاخص موانع ورود است که عبارت است از لگاریتم طبیعی میانگین وزنی جمع اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات برای شرکت‌های موجود در هر صنعت (وزن مربوط به هر شرکت، سهم بازار آن شرکت است) و با نماد ENTCOST نشان داده می‌شود.

SIZE: اندازه که از لگاریتم طبیعی جمع دارایی‌ها در ابتدای سال به دست می‌آید. CFO: «جريان نقد عملياتي^۱» که از نسبت جريان نقد عملياتي به جمع دارایی‌ها در ابتدای سال به دست می‌آيد.

1. Cash flow from operating activities

TQ: شاخص کیوتوبین که از تقسیم مجموع ارزش بازار حقوق صاحبان سهام و ارزش دفتری جمع بدھی‌ها در ابتدای سال بر ارزش دفتری جمع دارایی‌ها در ابتدای سال به دست می‌آید.

MKTSIZE: اندازه بازار (معیار رقابت در بازار محصول) که از لگاریتم طبیعی فروش صنعت به دست می‌آید.

HI_GROWTH: بالابودن رشد فروش که در دو سطح شرکت و صنعت محاسبه شده است. برای محاسبه بالابودن رشد فروش در سطح شرکت، اگر رشد فروش شرکت از سال قبل به سال جاری بیشتر از میانه رشد فروش شرکتها در همان سال و صنعت باشد، عدد یک و درغیراین صورت عدد صفر قرار داده است و با نماد HI_FIRM_GROWTH نشان داده می‌شود. برای محاسبه بالابودن رشد فروش در سطح صنعت، اگر رشد فروش صنعت از سال قبل به سال جاری بیشتر از میانه رشد فروش صنعت‌ها در همان سال باشد، عدد یک و درغیراین صورت عدد صفر قرار داده شده است و با نماد HI_INDUSTRY_GROWTH نشان داده می‌شود.

LEADER: رهبری در صنعت که از سه معیار برای اندازه‌گیری آن استفاده شده است. معیار اول، رهبری در صنعت از نظر نقدینگی است که برای محاسبه آن، اگر نسبت نقدینگی شرکت در ابتدای سال بیشتر از میانه نسبت نقدینگی شرکتها در ابتدای همان سال و صنعت باشد، عدد یک و درغیراین صورت عدد صفر قرار داده شده است و با نماد HI_CASH نشان داده می‌شود. معیار دوم، رهبری در صنعت از نظر فروش است که برای محاسبه آن، اگر فروش شرکت در سال قبل بیشتر از ۱۵٪ فروش صنعت در سال قبل باشد، عدد یک و درغیراین صورت عدد صفر قرار داده شده است و با نماد HI_SALE نشان داده می‌شود. معیار سوم، رهبری در صنعت از نظر جمع دارایی‌ها است که برای محاسبه آن، اگر جمع دارایی‌های شرکت در ابتدای سال بیشتر از میانه جمع دارایی‌های شرکتها در ابتدای همان سال و صنعت باشد، عدد یک و درغیراین صورت عدد صفر قرار داده شده است و با نماد HI_ASSETS نشان داده می‌شود.

۴. یافته‌ها

آمار توصیفی متغیرها در جدول ۱ ارائه شده است. «میانگین سرمایه‌گذاری» نشان می‌دهد که در شرکت — سال‌های مورد بررسی، دارایی‌های ثابت به طور میانگین ۵ درصد افزایش داشته است. با توجه به میانگین مربوط به متغیر «بالا بودن رشد فروش صنعت» مشخص است که، تقریباً در نیمی از صنعت — سال‌های بررسی شده، رشد فروش صنعت بیشتر از میانه رشد فروش صنعت‌ها است.

میانگین مربوط به متغیر «رهبری در صنعت از نظر فروش» نشان می‌دهد که در ۱۱ درصد از شرکت — سال‌های موربدرسی، فروش شرکت در سال قبل بیش از ۱۵ درصد فروش صنعت در سال قبل است. ضریب چولگی، میزان عدمتقارن منحنی فراوانی نسبت به منحنی نرمال را نشان می‌دهد؛ با توجه به ضرایب چولگی به دست آمده، مشخص است که متغیر «رهبری در صنعت از نظر فروش» بیشترین و متغیر «بالابودن رشد فروش شرکت» کمترین عدمتقارن را نسبت به منحنی نرمال دارند. ضریب کشیدگی نشان‌دهنده کشیدگی یا بر جستگی منحنی فراوانی نسبت به منحنی نرمال است. با توجه به ضرایب کشیدگی موجود در جدول ۱ می‌توان گفت متغیر «رهبری در صنعت از نظر فروش» بیشترین بر جستگی را نسبت به منحنی نرمال دارد.

جدول ۱. آمار توصیفی

متغیر	نماد	تعداد	میانگین	حداکثر	حداقل	انحراف معیار	ضریب چولگی	ضریب کشیدگی
سرمایه‌گذاری	INVEST	۵۳۰	۰/۰۵	۰/۰۲	۰/۰۲	۰/۱۷	-۰/۶۲	۳/۸۸
شاخص اندازه بازار (معیار رقابت)	MKTSIZE	۵۳۰	۱۶/۵۲	۱۶/۵۵	۱۳/۸۰	۱/۱۵	-۰/۰۵	۳/۰۴
شاخص هرفیندل - هیرشم (معیار رقابت)	HII	۵۳۰	۰/۲۴	۰/۱۲	۰/۰۶	۰/۲۴	۱/۲۱	۲/۹۵
شاخص تمرکز n پنگاه (معیار رقابت)	CR	۵۳۰	۰/۵۶	۰/۵۴	۰/۲۴	۰/۲۵	۰/۴۰	۱/۷۲
شاخص موانع ورود (معیار رقابت)	ENTCOST	۵۳۰	۱۲/۶۵	۱۷/۳۴	۱۱/۴۲	۱/۳۶	۱/۵۹	۵/۵۳
اندازه	SIZE	۵۳۰	۱۳/۶۲	۱۸/۰۶	۱۰/۰۹	۱/۱۹	-۰/۴۹	۴/۲۲
چریان نقد عملیاتی	CFO	۵۳۰	۰/۱۱	۰/۱۰	-۰/۸۴	۰/۳۱	-۰/۰۵	۳/۹۸
شاخص کوتوبین	TQ	۵۳۰	۱/۲۷	۱/۲۳	۰/۴۷	۱/۴۶	۱	۳/۴۰
بالابودن رشد فروش شرکت	HI_FIRM_GROWTH	۵۳۰	۰/۴۹	۰	۰	-۰/۵۰	-۰/۰۳	۱
بالابودن رشد فروش صنعت	HI_INDSTRY_GROWTH	۵۳۰	۰/۴۹	۰	۰	-۰/۵۰	-۰/۰۴	۱
رهبری در صنعت از نظر تقاضنگی (معیار رهبری در صنعت)	HI_CASH	۵۳۰	۰/۴۹	۰	۰	-۰/۵۰	-۰/۰۴	۱
رهبری در صنعت از نظر فروش (معیار رهبری در صنعت)	HI_SALE	۵۳۰	۰/۱۱	۰	۰	-۰/۳۱	۲/۴۷	۷/۱۱
رهبری در صنعت از نظر جمع دارایی‌ها (معیار رهبری در صنعت)	HI_ASSETS	۵۳۰	۰/۵۰	۰	۰	-۰/۵۰	-۰/۰۴	۱

همبستگی. جدول ۲ همبستگی بین معیارهای رقابت در بازار محصول را نشان می‌دهد. با توجه به نتایج به دست آمده، مشخص است که همبستگی بین همه معیارها مثبت و در سطح اطمینان ۹۹ درصد معنادار است.

جدول ۲. همبستگی بین معیارهای رقابت در بازار محصول

ENTCOST (شاخص موائع ورود)	CR (شاخص هرفیندال - هیرشمن)	HHI (شاخص هرفیندال n بنگاه)	MKTSIZE (شاخص اندازه بازار)
MKTSIZE (شاخص اندازه بازار)			
۱	.۰/۴۲	.۰/۴۳	HHI (شاخص هرفیندال - هیرشمن)
۱	.۰/۹۲	.۰/۴۳	CR (شاخص تمرکز n بنگاه)
۱	.۰/۲۷	.۰/۳۹	ENTCOST (شاخص موائع ورود)
(۰/۰۰۰۰)	(۰/۰۰۰۰)	(۰/۰۰۰۰)	(۰/۰۰۰۰)

آزمون فرضیه‌ها. نتیجه آزمون فرضیه اول بر اساس چهار معیار استفاده شده برای اندازه‌گیری رقابت، به ترتیب در بخش‌های الف تا د جدول ۳ ارائه شده است. قبل از آزمون فرضیه اول، آزمون‌های مقدماتی شامل F لیمرو هاسمن انجام شده است تا نوع مدل و اثرات مشخص شود. با توجه به نتایج آزمون‌های مقدماتی مذکور که در جدول ۳ آورده شده، مشخص است که مدل‌های مربوط به بخش‌های الف تا ج از نوع تابلویی و با اثرات ثابت است.

مدل بخش د از نوع مقید است و بنابراین نیازی به انجام آزمون هاسمن ندارد. با توجه به آماره F مشخص است که همه مدل‌ها از نظر کلی معنادار است. ضریب مربوط به شاخص‌های اندازه بازار^۱، هرفیندال — هیرشمن^۲، تمرکز n بنگاه^۳ و موائع ورود^۴ به ترتیب مثبت و معنادار، مثبت و غیرمعنادار، مثبت و غیرمعنادار و منفی و معنادار است که با توجه به این که شاخص اندازه بازار، معیار مستقیم و سایر شاخص‌ها معیار معکوس رقابت هستند، مشخص است که فرضیه اول تنها بر اساس شاخص‌های اندازه بازار و موائع ورود تأیید می‌شود.

ضریب تعیین تغییر شده در مدل‌ها به ترتیب برابر با ۱۷ درصد، ۱۵ درصد، ۱۵ درصد و ۷ درصد است که در هر مدل، نشان‌دهنده میزان توضیح‌دهنده‌گی متغیر سرمایه‌گذاری شرکتی توسط سایر متغیرهای موجود در آن مدل است. آماره دوربین^۵ و اتسون^۶ در همه مدل‌ها بین ۱/۵ و ۲/۵ است، که نشان می‌دهد مشکل خودهمبستگی مرتبه اول وجود ندارد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

-
1. MKTSIZE
 2. HHI
 3. CR
 4. ENTCOST
 5. Durbin-Watson

جدول ۳. فرضیه اول: بین رقابت در بازار محصول و سرمایه‌گذاری رابطه مثبت وجود دارد.

بخش د	بخش ج	بخش ه	بخش الف
ENTCOST	CR	HHI	MKTSIZE
(شاخص موائع ورود)	(شاخص هفیندال - هیرشمون) نیانگاه	(شاخص تمرکز HHI)	(شاخص اندازه بازار)
معناداری	ضریب معناداری	ضریب معناداری	ضریب معناداری
-0.8339	-0.02	-0.1126	-0.117
			-0.1221
			-0.116
			0.0003
			-0.048
			0.0001
			0.03
			MKTSIZE
		-0.7237	-0.01
			HHI
	-0.6725	-0.01	CR
**-0.201	-0.02		ENTCOST
-0.1547	-0.01	-0.05220	SIZE
-0.2911	-0.02	-0.02835	CFO
*-0.0000	-0.01	*-0.00000	TQ
*-0.0000, 0.1127	*-0.00000, 0.746	*-0.00000, 0.747	آماره F و معناداری آن
-0.07	-0.05	-0.05	ضریب تعیین تغییر شده
1/81	2/06	2/06	آماره دورین و انسوون
-0.0534	**-0.0394	**-0.0402	معناداری آماره آزمون F لیمر
مدل مقید	مدل تابلویی	مدل تابلویی	نتیجه آزمون F لیمر
			معناداری آماره آزمون هاسمن
			نتیجه آزمون هاسمن
53-	53-	53-	تعداد

سطح اطمینان ۹۵ درصد، ***: سطح اطمینان ۹۹ درصد

نتیجه آزمون فرضیه دوم براساس بالایودن رشد فروش در دو سطح شرکت و صنعت و همچنین با استفاده از اندازه بازار به عنوان معیار رقابت، به ترتیب در بخش‌های الف و ب جدول ۴ ارائه شده است.

با توجه به نتایج آزمون‌های مقدماتی شامل F لیمر و هاسمن که در جدول ۴ ارائه شده، مشخص است که مدل‌های مربوط به بخش‌های الف و ب از نوع تابلویی و با اثرات ثابت است. با توجه به آماره F مشخص است که همه مدل‌ها از نظر کلی معنادار است. ضریب مربوط به «حاصل ضرب اندازه بازار در بالابودن رشد فروش صنعت^۱» مثبت است که نشان می‌دهد تنها بالابودن رشد فروش در سطح صنعت می‌تواند موجب افزایش تأثیر مثبت رقابت بر سرمایه‌گذاری شرکت شود، اما این نتیجه معنادار نیست؛ بنابراین فرضیه دوم در هیچ سطحی از بالابودن رشد فروش (چه در سطح شرکت و چه صنعت) تأیید نمی‌شود. ضریب تعیین تغییل شده در هر دو مدل برابر با ۱۷ درصد است که در هر مدل، نشان‌دهنده میزان توضیح دهنده‌گی متغیر سرمایه‌گذاری شرکتی به وسیله سایر متغیرهای موجود در آن مدل است. آماره دوربین - واتسون در همه مدل‌ها ۱/۵ و ۲/۵ است که نشان می‌دهد مشکل خودهمبستگی مرتبه اول وجود ندارد.

جدول ۴. فرضیه دوم: بالا بودن رشد فروش، تأثیر مثبت رقابت در بازار محصول بر سرمایه‌گذاری را افزایش می‌دهد.

بخش ب		بخش الف	
MKTSIZE×HI_INDUSTRY_GROWTH	(ائز متقابل اندازه بازار و بالابودن رشد فروش صنعت)	MKTSIZE×HI_FIRM_GROWTH	(ائز متقابل اندازه بازار و بالابودن رشد فروش شرکت)
معناداری	ضریب	معناداری	ضریب
**/۰.۳۵۳	-۰/۲۵	*/۰۰۱۰	-۰/۵۷
**/۰.۱۸۱	.۰/۰۲	*/۰۰۰۴	.۰/۰۴
		.۰/۴۵۳۵	-۰/۰۱
			MKTSIZE×HI_FIRM_GROWTH
.۰/۴۳۲۶	.۰/۰۱		MKTSIZE×HI_INDUSTRY_GROWTH
		.۰/۴۸۳۶	.۰/۱۶
			HI_FIRM_GROWTH
.۰/۴۹۳۲	-۰/۱۶		HI_INDUSTRY_GROWTH
.۰/۱۵۸۷	-۰/۰۱	.۰/۲۵۲۰	-۰/۰۱
.۰/۴۴۴۴	.۰/۰۲	.۰/۳۵۳۲	.۰/۰۳
*/۰.۰۰۰۰	.۰/۰۰	*/۰.۰۰۰۰	.۰/۱۱
			TQ
*/۰.۰۰۰۰، ۷/۲۳		*/۰.۰۰۰۰، ۷/۱۶	آماره F و معناداری آن
.۰/۱۷		.۰/۷۷	ضریب تعیین تغییل شده
۲/۰۳		۲/۰۳	آماره دورین و اسنون
**/۰.۰۲۰۱		**/۰.۰۱۴۴	معناداری آماره آزمون F لیمر
مدل تابلویی	مدل تابلویی		نتیجه آزمون F لیمر
**/۰.۰۱۰۲		*/۰.۰۰۸۲	معناداری آماره آزمون هاسمن
اثرات ثابت	اثرات ثابت		نتیجه آزمون هاسمن
۵۲۰		۵۳۰	تعداد

*: سطح اطمینان ۹۹ درصد، **: سطح اطمینان ۹۵ درصد

نتیجه آزمون فرضیه سوم براساس سه معیار استفاده شده برای اندازه‌گیری رهبری در صنعت و همچنین بالاستفاده‌های بازار به عنوان معیار رقابت در بازار محصول، به ترتیب در بخش‌های الف، ب و ج جدول ۵ ارائه شده است.

با توجه به نتایج آزمون‌های مقدماتی شامل F لیمر و هاسمن که در جدول ۵ ارائه شده، مشخص است که مدل‌های مربوط به بخش‌های الف، ب و ج از نوع تابلویی و با اثرات ثابت است. با توجه به آماره F مشخص است که همه مدل‌ها از نظر کلی معنادار هستند.

از سه معیار استفاده شده برای اندازه‌گیری رهبری در صنعت، ضریب مربوط به «حاصل ضرب اندازه بازار در رهبری در صنعت از نظر فروش»^۱ و همچنین ضریب مربوط به «حاصل ضرب اندازه بازار در رهبری در صنعت از نظر جمع دارایی‌ها»^۲ مثبت است، که نشان می‌دهد اگر از فروش و جمع دارایی‌ها برای اندازه‌گیری رهبری در صنعت استفاده شود، شرکت‌هایی که در هر صنعت رهبری می‌کنند، در شرایط رقابتی، سرمایه‌گذاری شان را افزایش می‌دهند؛ اما با توجه به عدم معناداری ضریب به دست آمده در صورت استفاده از فروش، مشخص است که فرضیه چهارم تنها در صورتی تأیید می‌شود که از جمع دارایی‌ها برای مشخص کردن رهبران صنعت استفاده

1. MKTSIZE×HI_SALE
2. MKTSIZE×HI_ASSETS

شود. ضریب تعیین تدبیل شده در مدل‌ها به ترتیب برابر با ۱۸ درصد، ۱۷ درصد و ۱۸ درصد است؛ که در هر مدل، نشان‌دهنده میزان توضیح‌دهندگی متغیر سرمایه‌گذاری شرکتی توسط سایر متغیرهای موجود در آن مدل است. آماره دوربین — واتسون در همه مدل‌ها بین $1/5$ و $2/5$ است که نشان می‌دهد مشکل خودهمبستگی مرتبه اول وجود ندارد.

جدول ۵. فرضیه سوم: در شرایط رقابتی، میزان سرمایه‌گذاری شرکت‌هایی که در هر صنعت رهبری می‌کنند، افزایش می‌یابد

بخش ج	بخش ب	بخش الف		
MKTSIZE× HI_ASSETS	MKTSIZE× HI_SALE	MKTSIZE×HI_CASH		
(اثر متقابل اندازه بازار و رهبری در صنعت از نظر جمع داداینها)	(اثر متقابل اندازه بازار و رهبری در صنعت صنعت از نظر فروش)	(اثر متقابل اندازه بازار و رهبری در صنعت از نظر تقدیمگران)		
متنадاری	ضریب	متناداری		
-0.942	-0.22	-0.42	ضریب	عرض از مبدأ
-0.22	-0.0035	-0.0019	-0.05	MKTSIZE
-0.2242	-0.01	-0.007	-0.04	MKTSIZE×HI_CASH
	-0.2788	-0.03	-0.01	MKTSIZE× HI_SALE
**-0.302	-0.03	-0.01	-0.13	MKTSIZE× HI_ASSETS
	-0.2619	-0.04	-0.0481	HI_CASH
**-0.211	-0.051	-0.01	-0.01	HI_SALE
-0.0857	-0.001	-0.1941	-0.01	HI_ASSETS
-0.4578	-0.02	-0.458	-0.2	SIZE
*-0.0000	-0.0000	-0.0000	-0.11	CFO
*-0.0000	-0.0000	-0.0000	-0.11	TQ
*-0.0000	-0.0000	-0.0000	-0.11	اماره F و متناداری آن
-0.18	-0.17	-0.18	-0.18	ضریب تعیین تعديل شده
20.6	20.5	20.6	20.6	اماره دورین و اتسون
**-0.0171	-0.0204	-0.0172	-0.0172	متناداری اماره آزمون F لیمر
مدل تابلویی	مدل تابلویی	مدل تابلویی	نتیجه آزمون F لیمر	نتیجه آزمون F لیمر
**-0.109	-0.129	-0.0088	-0.0088	متناداری اماره آزمون هاسمن
انرات ثابت	انرات ثابت	انرات ثابت	انرات ثابت	نتیجه آزمون هاسمن
530	530	530	530	تعداد

*: سطح اطمینان ۹۵ درصد، **: سطح اطمینان ۹۹ درصد

۵. بحث و نتیجه‌گیری

نتیجه بررسی تأثیر رقابت در بازار محصول بر سرمایه‌گذاری شرکت، باستفاده از شاخص‌های اندازه بازار، هرفیندال — هیرشمن، نسبت تمرکز n بنگاه و موانع ورود به عنوان معیارهای رقابت، نشان می‌دهد که رابطه شاخص‌های هرفیندال - هیرشمن و تمرکز n بنگاه با سرمایه‌گذاری مثبت و غیرمعنادار است. شاخص‌های مذکور معیارهای معکوس رقابت است؛ بنابراین نتایج بدست آمده بر اساس این دو شاخص نشان‌دهنده وجود رابطه منفی و غیرمعنادار بین رقابت و سرمایه‌گذاری است. باستفاده از شاخص‌های اندازه بازار و موانع ورود به عنوان دو معیار دیگر استفاده شده برای اندازه‌گیری رقابت، به ترتیب رابطه مثبت و منفی معناداری بین این شاخص‌ها و سرمایه‌گذاری مشاهده شده است. پاتوجه به این که شاخص اندازه بازار، معیار مستقیم و شاخص موانع ورود، معیار

معکوس رقابت است، مشخص می‌شود که بر اساس این معیارها افزایش در رقابت موجب افزایش سرمایه‌گذاری شرکت می‌شود.

شاخص‌های هرفیندال — هیرشمن و تمرکز n بنگاه، رقابت از سوی رقبای بالفعل و شاخص موانع ورود، رقابت از سوی رقبای بالقوه را نشان می‌دهد. شاخص اندازه بازار یکی از معیارهای رقابت در بازار محصول است که نشان دهنده رقابت، هم از سوی رقبای بالفعل و هم بالقوه است. با توجه به نتایج به دست آمده، می‌توان گفت در شرکت - سال‌های موردنبررسی، رقابت بالفعل تأثیر معناداری بر سرمایه‌گذاری شرکت ندارد و فقط رقابتی که از سوی رقبای بالقوه ایجاد می‌شود، سرمایه‌گذاری شرکت را افزایش می‌دهد. قسمتی از نتایج به دست آمده که نشان دهنده وجود رابطه مثبت بین رقابت و سرمایه‌گذاری است، مطابق با نتیجه پژوهش جیانگ و همکاران (۲۰۱۵) و لاسمانا و یانگ (۲۰۱۵) است [۱۳ و ۱۸]. بدون درنظر گرفتن سطح معناداری، قسمتی دیگر از نتایج که رابطه منفی بین رقابت و سرمایه‌گذاری را نشان می‌دهد، با نتایج به دست آمده توسط والتا (۲۰۱۲)، اوتور و همکاران (۲۰۱۳) و خلیفه سلطانی و همکاران (۲۰۱۳) هم راست است [۳، ۲۴ و ۱۶].

یکی دیگر از مواردی که در این پژوهش بررسی شد، تأثیر بالابودن رشد فروش در سطح شرکت و صنعت بر رابطه بین رقابت و سرمایه‌گذاری بود. نتیجه این بررسی بالاستفاده‌از اندازه بازار به عنوان معیار رقابت، نشان می‌دهد که فقط بالابودن رشد فروش در سطح صنعت، به عنوان محركی در ایجاد رابطه مثبت بین رقابت در بازار محصول و سرمایه‌گذاری شرکت عمل می‌کند که البته این نتیجه معنادار نیست؛ بنابراین با توجه به نتایج این پژوهش، بالابودن رشد فروش در سطح شرکت و صنعت، تأثیر معناداری بر رابطه بین رقابت در بازار محصول و سرمایه‌گذاری شرکت ندارد. با توجه به جهت رابطه و بدون توجه به سطح معناداری، نتیجه به دست آمده براساس بالابودن رشد فروش در سطح صنعت، مطابق با نتیجه پژوهش جیانگ و همکاران (۲۰۱۵) است [۱۳]. در ایران نیز به طور کلی می‌توان گفت نتیجه حاصل با نتیجه پژوهش کریمی و همکاران (۲۰۱۰) مطابقت دارد [۱۴].

در این پژوهش همچنین بالاستفاده‌از سه معیار شامل «رهبری در صنعت از نظر نقدینگی»، «رهبری در صنعت از نظر فروش» و «رهبری در صنعت از نظر جمع دارایی‌ها» برای شناسایی شرکت‌هایی که در هر صنعت رهبری می‌کنند، بررسی شد که آیا در صورت وجود رقابت، رهبران صنعت میزان سرمایه‌گذاری خود را افزایش می‌دهند؟ نتیجه بررسی انجام شده با استفاده از اندازه بازار به عنوان معیار رقابت، نشان می‌دهد که اگر بخواهیم برای شناسایی رهبران هر صنعت، نقدینگی شرکت را با نقدینگی صنعت مقایسه کنیم، این گونه نیست؛ اما اگر از مقایسه فروش و همچنین جمع دارایی‌های شرکت با فروش و جمع دارایی‌های صنعت، رهبران هر صنعت را

شناسایی کنیم، مشاهده می‌شود که همین‌طور است که البته در صورت استفاده از فروش، این نتیجه معنادار نیست.

به‌طور کلی با توجه نتایج مشاهده شده مشخص است که در شرایط رقابتی، شرکت‌هایی که در هر صنعت رهبری می‌کنند، با استفاده از توانایی بالای خود، سرمایه‌گذاری بیشتری انجام می‌دهند و سعی می‌کنند از فرصت‌های ایجاد شده در شرایط رقابتی، در جهت هرچه بهتر کردن وضعیت خود استفاده کنند. قسمتی از نتایج مبنی بر افزایش میزان سرمایه‌گذاری شرکت‌های رهبر صنعت در شرایط رقابتی، با نتیجه پژوهش جیانگ و همکاران (۲۰۱۵) مطابقت دارد؛ و قسمتی دیگر که کاهش میزان سرمایه‌گذاری را نشان می‌دهد (بدون در نظر گرفتن سطح معناداری)، براساس نتیجه به‌دست آمده به‌وسیله اوتور و همکاران (۲۰۱۳) است [۱۳ و ۳]. با توجه به این که تاکنون در ایران پژوهشی در این زمینه گزارش نشده است، نمی‌توان به مقایسه پرداخت.

نتایج این پژوهش می‌تواند در شناسایی شرکت‌هایی که موقعیت بیشتری برای سرمایه‌گذاری دارند، برای سرمایه‌گذاران سودمند باشد. از آنجاکه سرمایه‌گذاری در بخش دارایی‌های ثابت بر رشد آتی شرکت و در نتیجه بازده سهام تأثیر می‌گذارد، شناسایی این شرکت‌ها می‌تواند به عنوان فرصتی برای سرمایه‌گذاری خوب تلقی شود. پژوهشگران می‌توانند رابطه بین رقابت در بازار محصول و سرمایه‌گذاری شرکت و همچنین تأثیر متقابل رقابت و عوامل مطرح شده در این پژوهش بر سرمایه‌گذاری شرکت را با استفاده از سایر معیارهای رقابت نظیر شاخص بون و شاخص لرنر بررسی نمایند. همچنین برای آزمون فرضیه‌های مطرح شده در این پژوهش می‌توان صنایعی را در نظر گرفت که حداقل ده شرکت و یا بیشتر در آن‌ها فعال باشد تا تفاوت آشکارتری بین شاخص‌های هرفیندل — هیرشمن و تمرکز n بنگاه که به عنوان معیارهای رقابت در بازار محصول در نظر گرفته می‌شوند، وجود داشته باشد.

منابع

1. Akbari, M., Fatahi, S., Farkhondeh, M., & Ayagh, Z. (2017). Investigation the relationship between investment opportunitiesant investment cash flow sensivity. *Journal of Financial Management Perspective*, 7(2), 49-68 (In Persian).
2. Akdo u, E., & MacKay, P. (2008). Investment and competition. *Journal of Financial and Quantitative Analysis*, 43(2), 299- 330.
3. Autor, D., Dorn, D., & Hanson, G. (2013). The China syndrome: Local labor market effects of import competition in the United States. *American Economic Review*, 103(6), 2121-2168.
4. Baggs, J., & Bettignies, J. (2007). Product market competition and agency costs. *Journal of Industrial Economics*, 55(2), 289-323.
5. Balakrishnan, K., & Cohen, D. (2011). Product market competition and financial accounting misreporting. Working paper, University of Pennsylvania and University of Texas at Dallas, Available at www.ssrn.com.
6. Cheng, P., Man, P., & Yi, C. (2013). The impact of product market competition on earnings quality. *Accounting and Finance*, 53, 137-162.
7. Chen, S., Sun, Z., Tang, S., & Wu, D. (2011). Government intervention and investment efficiency: Evidence from China. *Journal of Corporate Finance*, 17, 259-271.
8. Ebrahimi, S. K., Bahraminasab, A., & Parvaneh, S. (2015). Product market competition, free cash flow, over investment and low investment. *Empirical Studies in Financial Accounting Quarterly*, 13(50), 137-156.
9. Firth, M., Malatesta, P. H., Xin, Q., & Xu, L. (2012). Corporate investment, government control, and financing channels: Evidence from China's listed companies. *Journal of Corporate Finance*, 18, 433-450.
10. Grenadier, S. R. (2002). Option exercise games: An application to the equilibrium investment strategies of firms. *The Review of Financial Studies*, 15, 691-721.
11. Horn, H., Lang, H. & Lundgren, S. (1994). Competition, long run contracts and internal inefficiencies in firms. *European Economic Review*, 38(2), 213-233.
12. Islam, S. (2001). Concentration of international trade in high technology products. *Applied Economics Letters*, 8, 95-97.
13. Jiang, F., Kim, K. A., Nofsinger, J. R., & Zhu, B. (2015). Product market competition and corporate investment: Evidence from China. *Journal of Corporate Finance*, 35, 196-210.
14. Karimi, F., Akhlaghi, H. A., & Rezai Mehr, F. (2011). Examination the impact of financial leverage and firm growth opportunities on investment decisions of companies listed in Tehran Stock Exchange. *Quarterly Financial Accounting*, 2(8), 60-74.
15. Khajavi, S.H., & Ebrahimi, M. (2012). Product market power and stock market liquidity: Evidevcie from companies listed on Tehran Stock Exchange. *Journal of Financial Management Perspective*, 5(1), 91-105 (In Persian).
16. Khalife Soltani, S. A., Rahimi, M., & Azizolahi, B. (2015). The impact of market competition on investment decisions of companies manufacturing listed in Tehran Stock Exchange. *Journal of Iranian Accounting Review*, 1(1), 81-96.
17. Khodamipour, A., & Bozrai, Y. (2013). Investigation on the relationship between product market competition with board structure and disclosure quality. *Journal of Accounting Knowledge*, 4(14), 51-66.

18. Laksmana, I., & Yang, Y.W. (2015). Product market competition and corporate investment decisions. *Journal of the Review of Accounting and Finance*, 14(2), 197-213.
19. Mello, A. S., & Wang, M. (2012). Globalization, product market competition, and corporate investment. Working Paper, University of Wisconsin, Available at www.ssrn.com.
20. Namazi, M., Rezaei, G. H., & Momtazian, A. (2014). Product market competition and accounting information quality. *Journal of Accounting Advances*, 6(2), 131-166.
21. Salehi, A. K., Elhai Sahar, M., & Savari, A. (2017). Investigation the investment decisions of companies in financial distress. *Journal of Financial Management Perspective*, 6(4), 31-49.
22. Sutton, J. (1991). Sunk costs and market structure. Cambridge, MIT Press, M.A.
23. Vaez, S.A., Ghalambor, M., & Ghanavati, N. (2014). The Impact of Existing and Potential Competition of Product Market on Disclosure Quality of Companies Listed on Tehran Stock Exchange Using Factor Analysis on competition variables. *Journal of Financial Management Strategy*, 2(4), 91-112.
24. Valta, P. (2012). Competition and the cost of debt. *Journal of Financial Economics*, 105, 661-682.

